

RIGSPOLITIET

POLITI

POLITIOMRÅDET

Februar 2018

J.nr.: 2017-097-434

**NATIONALT
FÆRDELSCENTER
PAS OG KØREKORT**

Juridisk Færdselssektion
Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 4515 0004

E-mail: pol-paskorekort@politi.dk
Web: www.politi.dk

PASMANUAL

2.4.3. Statsborgerskab – pasbekendtgørelsens §§ 3 og 8

Hvis kommunen – på baggrund af de foreliggende vejledninger fra Udlændinge- og Integrationsministeriet – ikke kan fastlægge pasansøgerens indfødsret, må pasansøgeren henvises til selv at rette henvendelse til ministeriets Indfødsretskontor. Det kan have store konsekvenser at udstede et dansk pas til en udenlandsk statsborger.

2.4.3.1. Krav om dansk statsborgerskab i pasbekendtgørelsens § 3, stk. 1

For at få udstedt dansk, grønlandsk eller færøsk pas skal ansøgeren være dansk statsborger (det vil sige have dansk indfødsret).

Der er ikke krav om, at personen skal have (fast) bopæl i Danmark. Selvom en pasansøger har fast ophold i udlandet, kan vedkommende frit benytte f.eks. et ferieophold i Danmark til at indgive ansøgning om pas både til sig selv og sine børn.

Kommunen skal sikre sig i forbindelse med modtagelse af en ansøgning om dansk pas, at pågældende har dansk indfødsret.

Hvis ansøger ikke er kendt i pasregisteret, skal ansøgeren på anden vis dokumentere, at vedkommende har dansk indfødsret. Dette fremgår af pasbekendtgørelsens § 6, stk. 3.

Det fremgår af pasbekendtgørelsens § 8, at kommunen om nødvendigt kan afkræve pasansøgeren nærmere dokumentation for, at ansøgeren har dansk indfødsret.

2.4.3.2. Kontrol af oplysninger om statsborgerskab fra ansøger

Kommunen skal sikre sig, at oplysningerne på ansøgningen fra borgeren er korrekte.

Kommunen skal være opmærksom på, at ansøgere, som svarer ”nej” til spørgsmålet om dansk indfødsret og/eller ”ja” til spørgsmålet om andet statsborgerskab på ansøgningsblanketten, kan have fortabt deres danske indfødsret. Se nærmere herom i afsnittet 2.4.3.4.

Endelig skal kommunen være særlig opmærksom på, at ikke alle personer, der er født i Danmark, er danske statsborgere, og at ikke alle personer, der har en dansk forælder, er danske statsborgere.

Det er navnlig forældrenes statsborgerskab på tidspunktet for et barns fødsel, der har betydning for, om barnet erhverver dansk indfødsret (statsborgerskab) ved fødslen. De nærmere regler herom findes i indfødsretsloven. Se nærmere herom i afsnittet 2.4.3.3. Kommunen bør være særligt opmærksom på, at forældrene kan fremstå som danske (udseende, sprog) uden at være det efter reglerne. Derfor bør

kommunen altid orientere sig i reglerne for, hvornår dansk statsborgerskab kan foreligge eller eventuelt være mistet og i tilfælde af tvivl kontakte Indfødsretskontoret i Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Hvis ansøger i Det Centrale Personregister (CPR) er opdateret med andet statsborgerskab end dansk, advares kommunen ved oprettelse af pas til vedkommende i Pasregisteret.

Advarslen hindrer ikke på teknisk vis kommunen i at udstede pas. Dette skyldes, at oplysningen om statsborgerskab i Det Centrale Personregister (CPR) ved en fejl kan være angivet som andet end dansk eller som ukendt. Kommunen kan dog udstede pas, hvis der fremlægges tilstrækkelig dokumentation for ansøgers danske indfødsret jf. pasbekendtgørelsens § 8. Sagen skal altid forelægges en leder, og der skal oprettes en journalsag, hvori baggrunden for pasudstedelsen skal fremgå.

Hvis det besluttet at udstede pas, bør kommunen være pasansøger behjælpelig med opdatering af oplysningen om statsborgerskab til dansk i Det Centrale Personregister forud for bestillingen af pas, således at stamoplysninger om en person er ens på tværs af de forskellige systemer. Hvis det ikke er muligt for kommunen at rette i Det Centrale Personregister, skal borgeren henvises til den myndighed, der kan hjælpe. Når pasansøger er opdateret med dansk statsborgerskab i Det Centrale Personregister, kan kommunen genoptage pasbestillingen i pasregisteret.

En registrering i Det Centrale Personregister af en person som dansk statsborger kan ikke altid lægges til grund i forbindelse med fastlæggelsen af statsborgerskabet, da der i Det Centrale Personregister kan være sket fejlregistreringer. Kommunen bør være opmærksom på, om der fremgår relevante oplysninger om statsborgerskab i feltet ”Kommunale noter” i Det Centrale Personregister.

Hvilken dokumentation er tilstrækkelig

Statsborgerretsbevis/indfødsretsbevis udstedt af et relevant ressortministerium er som udgangspunkt tilstrækkeligt bevis for, at den eller de personer, som er nævnt deri, har dansk indfødsret.

Det samme gælder et bevis udstedt af en statsforvaltning (forud for den 1. januar 2007 et statsamt eller Københavns Overpræsidium), Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland for, at den eller de deri nævnte personer har erhvervet dansk indfødsret ved erklæring.

Kommunen skal dog være opmærksom på, at den eller de personer, der er anført på beviset, kan have mistet sin danske indfødsret. Se nærmere herom i afsnittet 2.4.3.4.

Danske diplomatiske og konsulære repræsentationer har ingen bemyndigelse til at udstede bevis for, at en person er dansk statsborger.

Dansk nationalitetspas kan ikke i sig selv anses som bevis for dansk indfødsret.

2.4.3.3. Regler om erhvervelse af dansk indfødsret ved fødsel, legitimation, adoption eller erklæring

Dansk indfødsret kan erhverves i henhold til indfødsretsloven ved 1) fødsel, 2) legitimation, 3) adoption eller 4) erklæring, hvis den pågældende opfylder de betingelser, der følger af indfødsretsloven.

Herudover kan dansk indfødsret i henhold til grundlovens § 44 erhverves ved naturalisation, hvis den pågældende opfylder de politisk fastsatte retningslinjer for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse (cirkulæreskrivelsen).

Afgørende for erhvervelse af dansk indfødsret ved fødsel, forældrenes indgåelse af ægteskab (legitimation) eller adoption er reglerne i den indfødsretslov, der var gældende på tidspunktet for henholdsvis fødslen, forældrenes indgåelse af ægteskab eller adoptionen.

Den gældende indfødsretslov findes i lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 med senere ændringer (senest ændret ved lov nr. 1562 af 13. december 2016). Vær opmærksom på, at der efter dette tidspunkt kan ske ændringer af indfødsretsloven, der kan have betydning for erhvervelsen af dansk indfødsret.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan høres i tilfælde, hvor der er tvivl om den pågældendes erhvervelse af dansk indfødsret. Kommunen vil i sådanne tilfælde enten kunne rette henvendelse til ministeriet (uim@uim.dk), der vil kunne vejlede generelt om reglerne om dansk indfødsret, eller foranledige, at ansøgeren indsender en ansøgning om bevis for dansk indfødsret.

A. Erhvervelse ved fødslen

Et barn, der er *født den 1. juli 2014 eller senere*, erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faren, moren eller medmoren er dansk, uanset hvor barnet er født, og uanset om forældrene er gift, jf. indfødsretslovens § 1.

For så vidt angår *børn født i perioden mellem den 1. februar 1999 og den 31. juni 2014 i Danmark*, erhverves dansk indfødsret ved fødslen, hvis faren eller moren er dansk, uanset om forældrene er gift.

For *børn født i perioden mellem den 1. januar 1979 og den 31. januar 1999 i Danmark*, sondres der mellem børn født i ægteskab og børn født uden for ægteskab. Et barn født i ægteskab erhverver indfødsret ved fødslen, hvis blot den ene af forældrene har dansk indfødsret. Et barn født uden for ægteskab erhverver kun dansk indfødsret, hvis moren har dansk indfødsret.

For så vidt angår *børn født i perioden mellem den 1. januar 1979 og den 1. juli 2014 i udlandet*, sondres der mellem børn født i og uden for ægteskab. Et barn født i ægteskab erhverver indfødsret ved fødslen, hvis blot den ene af forældrene har dansk indfødsret. Et barn født uden for ægteskab erhverver kun dansk indfødsret, hvis moren har dansk indfødsret.

For *børn født mellem den 1. januar 1951 og den 31. december 1978* erhverver et barn født i ægteskab dansk indfødsret, hvis faren er dansk. Et barn erhverver endvidere i denne periode dansk indfødsret ved fødslen, hvis det er født i Danmark og i ægteskab af en dansk mor og en far, hvis faren ikke har statsborgerret i noget land, eller hvis barnet ikke ved fødslen erhverver farens statsborgerskab. Et barn født uden for ægteskab erhverver kun dansk indfødsret, hvis moren har dansk indfødsret.

Betingelserne for erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen skal være opfyldt på tidspunktet for barnets fødsel. Hvis dette ikke er tilfældet, vil barnet ikke have erhvervet dansk indfødsret ved fødslen.

Særligt vedrørende bigamiske ægteskaber

Børn født i et bigamisk ægteskab ligestilles med børn født uden for ægteskab, jf. indfødsretslovens § 1, jf. § 2 B. Bestemmelsen i indfødsretslovens § 2 B trådte i kraft den 1. juli 2002.

Et barn, der er født i et bigamisk ægteskab den 1. juli 2014 eller senere, erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen, moderen eller medmoderen er dansk, jf. indfødsretslovens § 1.

Børn født i udlandet uden for ægteskab af en udenlandsk mor og en dansk far *inden den 1. juli 2014* vil som anført ovenfor ikke erhverve dansk indfødsret. Et barn født i et bigamisk ægteskab mellem en udenlandsk mor og en dansk far i udlandet erhverver dermed heller ikke indfødsret i denne situation.

Et barn født i udlandet i et bigamisk ægteskab mellem en dansk far og en udenlandsk mor bliver ikke betragtet som født i ægteskab, selv om det første ægteskab ophører. Barnet erhverver således heller ikke indfødsret i denne situation.

Et barn født i et bigamisk ægteskab i perioden *mellem den 1. juli 2002 og den 1. juli 2014* vil være henvist til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation.

Et barn *født før den 1. juli 2002* i et bigamisk ægteskab mellem en dansk far og en udenlandsk mor erhverver dansk indfødsret ved fødslen, idet børnene betragtes som født i ægteskab. Det er dog en forudsætning, at ægteskabet kan anerkendes i Danmark.

B. Erhvervelse ved forældrenes senere indgåelse af ægteskab (legitimation)

Et barn, som ikke har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, fordi barnet er født uden for ægteskab af en udenlandsk mor og en dansk far i udlandet før den 1. juli 2014, erhverver dansk indfødsret ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab, hvis barnet er ugift og under 18 år på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, jf. indfødsretslovens § 2. Det er dog en forudsætning herfor, at faderen havde dansk indfødsret på tidspunktet for barnets fødsel.

Et barn, der er født i udlandet uden for ægteskab af en dansk far og en udenlandsk mor i perioden fra den 12. oktober 1993 til den 30. juni 2014, og hvor forældrene ikke efterfølgende har indgået ægteskab, kan optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse uden at opfylde de almindelige betingelser for naturalisation, jf. § 16 i cirkulæreskrivelse nr. 10873 af 13. oktober 2015.

Dokumentation for indfødsrettens erhvervelse

En forudsætning for erhvervelse af dansk indfødsret er, at slægtskabet til den danske forælder samt ægteskabet mellem forældrene i de tilfælde, hvor dette er nødvendigt for erhvervelsen, kan dokumenteres.

Som dokumentation for slægtskab til danske forældre fremlægges ansøgerens og forældrenes fødselsattester. Som dokumentation for forældrenes ægteskab fremlægges en vielsesattest.

Såvel faderen som moderen skal fremgå af ansøgerens fødselsattest. Kommunen skal være opmærksom på, at der i enkelte tilfælde kan være tale om urigtige oplysninger på fødselsattesten.

Der er særlige retningslinjer for dokumentationskravet, hvor slægtskabet eller ægteskabet skal dokumenteres ved udenlandske dokumenter.

Det er en forudsætning, at de udenlandske dokumenter kan anerkendes efter dansk ret. Det betyder, at det i relation til slægtskabet undersøges, om dette kan anses for fastslået med dokumentet, og at ægteskabet skal være gyldigt i såvel indgåelseslandet som i Danmark. Eksempelvis vil et ægteskab, der er indgået efter islamisk ret, ikke umiddelbart kunne anerkendes efter dansk ret. Tilsvarende gælder også i tilfælde, hvor der ikke umiddelbart er tale om en vielse i almindelig forstand, eksempelvis hvor vielsen er indgået ved stedfortræder, eller hvor der alene foreligger en aftale om medgift.

Udlændinge- og Integrationsministeriet forelægger dokumenter fra en række lande for Ankestyrelsen med henblik på styrelsens udtalelse om dokumentets ægthed og indhold. Dokumenter fra lande i Europa (med enkelte undtagelser), USA, Canada, Tyrkiet, New Zealand og Australien kan efter nuværende retningslinjer som udgangspunkt lægges umiddelbart til grund. Der henvises i den forbindelse til vejledning nr. 11344 af 30. december 2015 om dokumentation for ægtheden af familieretlige dokumenter fra udlandet og vejledning nr. 10323 af 11. december 2017 om behandling af ægteskabssager.

Surrogatbørn

Kommunen skal være opmærksom på tilfælde, hvor et barn er født af en udenlandsk surrogatmor. Udlændinge- og Integrationsministeriet har erfaret, at der fødes surrogatbørn i særligt Ukraine, Indien og USA.

I forhold til indfødsretsloven er det den kvinde, som føder barnet (surrogatmoderen), der anses som mor til barnet, mens den mand, som det biologiske arvemateriale stammer fra, anses som far til barnet. Et surrogatbarn kan derfor som udgangspunkt alene have erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, hvis en dansk mand har leveret det biologiske arvemateriale.

En fødselsattest for barnet, hvorpå den kvinde, der har født barnet, ikke er anført som mor, vil i sådanne sager på grund af sagens omstændigheder som udgangspunkt ikke være tilstrækkelig dokumentation for slægtskabet til den danske forælder, idet fødselsattesten ikke er et udtryk for de faktiske forhold på fødselstidspunktet.

Når Udlændinge- og Integrationsministeriet modtager en ansøgning om bevis for dansk indfødsret for et surrogatbarn, undersøger ministeriet indledningsvist, om faren er dansk statsborger og ikke har fortabt sit danske statsborgerskab mv. Forældrenes danske indfødsret dokumenteres på almindelig vis. Såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt, anmoder ministeriet faren og barnet om deltagelse i en dna-undersøgelse.

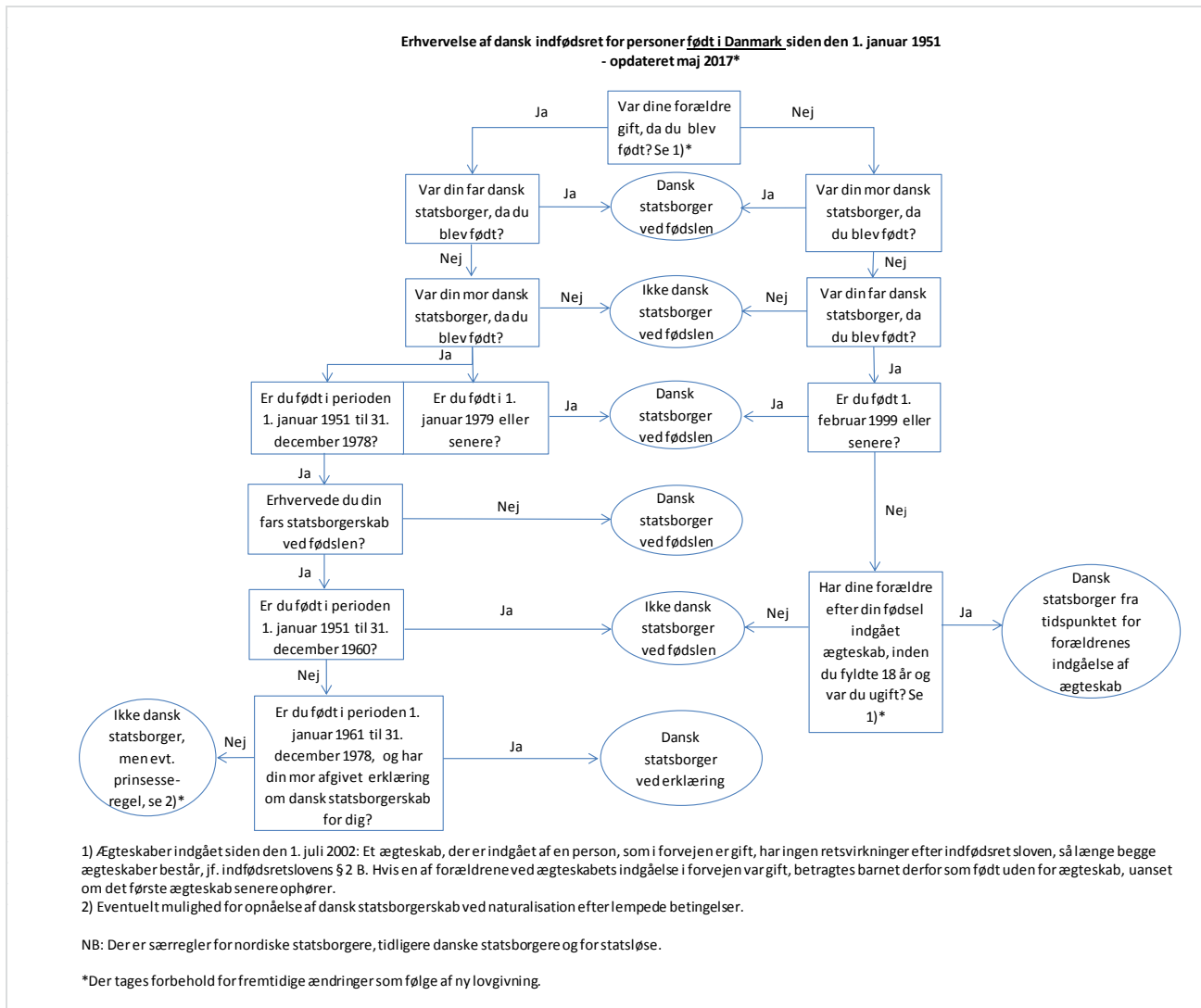
Nedenfor er indsat to skemaer, som giver svar på de fleste spørgsmål vedrørende erhvervelse af indfødsret ved fødsel og ved forældrenes indgåelse af ægteskab.

Skema 1 - Erhvervelse af indfødsret ved fødsel i Danmark

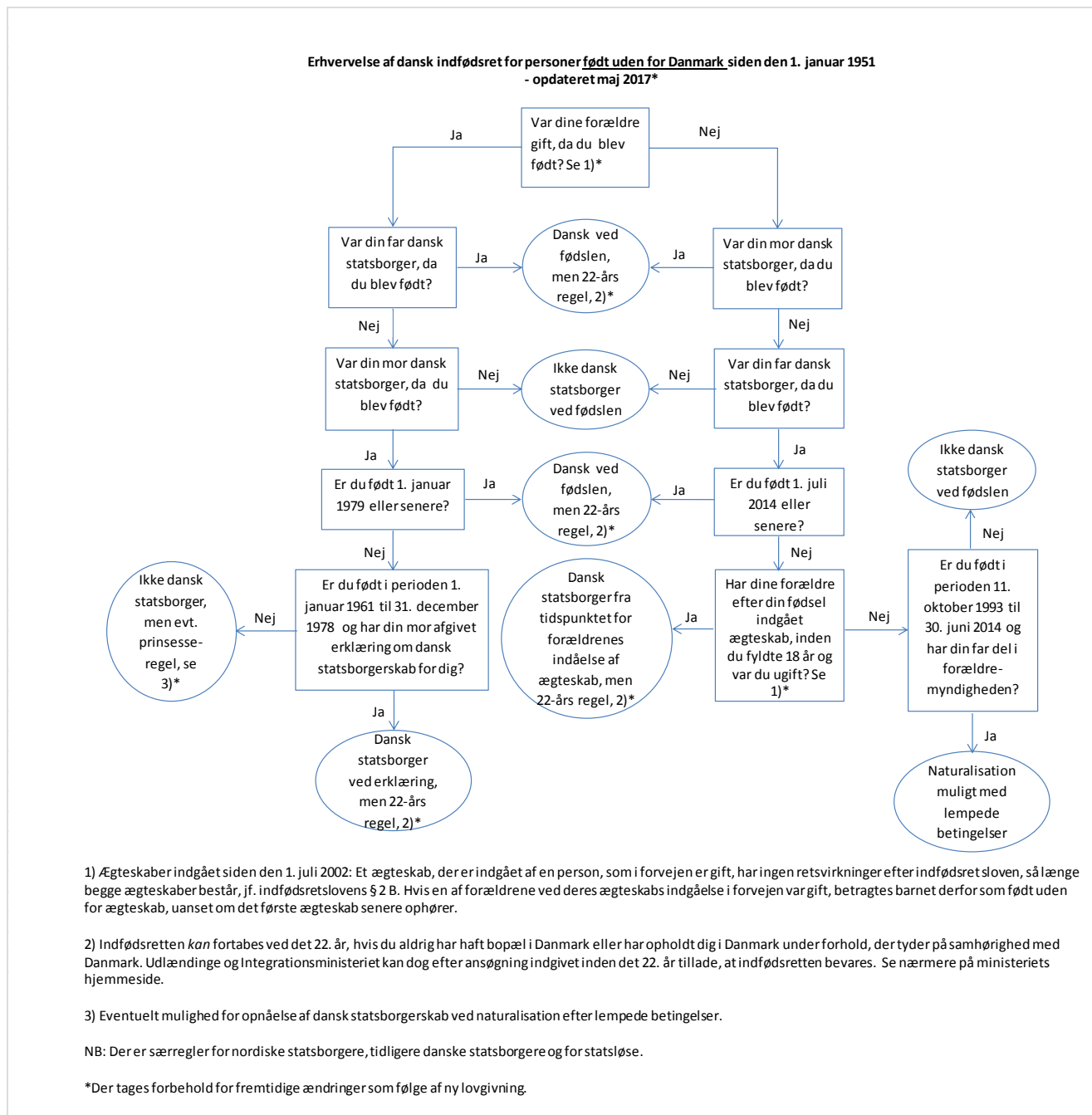
Skema 2 - Erhvervelse af indfødsret ved fødsel uden for Danmark

Skema 1

Skema 2

C. Adoption

Det klare udgangspunkt er, at et barn, som adopteres af en eller to danske statsborgere, der er bosat i udlandet, ikke erhverver dansk indfødsret ved adoptionen.

Et udenlandsk barn under 12 år, der er adopteret ved en dansk adoptionsbevilling, bliver dog dansk statsborger ved adoptionen, hvis barnet adopteres af et ægtepar eller et samlevende par, hvor mindst én af ægtefællerne eller én af de samlevende er dansk statsborger, eller af en enlig dansk statsborger, jf. indfødsretslovens § 2 A, stk. 1.

Det samme gælder i tilfælde, hvor barnet er adopteret ved en udenlandsk afgørelse, som er anerkendt i medfør af adoptionslovens § 28, stk. 2, af Statsforvaltningen eller Ankestyrelsen, jf. indfødsretslovens § 2 A, stk. 3. Det er ikke i sig selv tilstrækkeligt, at den udenlandske afgørelse er anerkendt efter dansk ret, da det specifikt skal fremgå af anerkendelsen, at den er meddelt i medfør af adoptionslovens § 28, stk. 2.

Hvis et barn har erhvervet dansk indfødsret ved adoption, vil det eksplicit fremgå af den danske adoptionsbevilling eller af Statsforvaltningens eller Ankestyrelsens anerkendelse af den udenlandske adoptionsbevilling. Såfremt dette ikke fremgår, vil barnet som udgangspunkt ikke have erhvervet dansk indfødsret ved adoptionen.

I tilfælde, hvor et barn adopteres af en dansk statsborger, men barnet ikke bliver dansk statsborger i medfør af indfødsretslovens § 2 A, kan adoptivbarnet optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt, herunder at adoptionen er gyldig efter dansk ret.

D. Erklæring

En person kan have erhvervet dansk indfødsret ved afgivelse af en skriftlig erklæring herom over for Statsforvaltningen (tidligere statsamt eller Københavns Overpræsidium), Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland. I den situation vil vedkommende have fået udstedt et statsborgerretsbevis. Kommunen skal dog være opmærksom på, at vedkommende siden kan have mistet sin danske indfødsret.

I forhold til en registrering i CPR-registret skal det bemærkes, at en registrering af en person som dansk statsborger ikke altid kan lægges til grund i forbindelse med fastlæggelsen af statsborgerskabet, idet der i CPR-registret kan være sket fejlregistreringer.

2.4.3.4. Regler om fortabelse af dansk indfødsret

Erhvervelse af fremmed statsborgerskab

Kommunen skal være opmærksom på, at en person, der ansøger om udstedelse af et dansk pas eller om forlængelse af sit danske pas, kan have fortabt sin danske indfødsret ved erhvervelse af et fremmed statsborgerskab.

Ansøgeren skal i ansøgningen om pas oplyse, hvorvidt ansøgeren er eller har været statsborger i et andet land.

Dansk indfødsret fortabes af den, som inden den 1. september 2015 har erhvervet fremmed statsborgerskab efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke eller ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land.

Endvidere fortabes dansk indfødsret af et ugift barn under 18 år, som er blevet fremmed statsborger inden den 1. september 2015 ved, at en af dets forældre, som har forældremyndigheden eller del i denne, erhverver fremmed statsborgerskab på en af de ovenfor angivne måder, medmindre den anden forældre vedbliver at være dansk statsborger og ligeledes har del i forældremyndigheden.

Det er en forudsætning, at erhvervelsen er sket ved en egentlig ansøgning eller udtrykkeligt samtykke.

En person, som automatisk erhverver fremmed statsborgerskab ved fødslen, eksempelvis hvor et barn fødes af danske forældre i et land, hvor erhvervelse sker efter territorialprincippet, har ikke fortabt sit danske statsborgerskab derved. Det samme gælder, hvis en person erhverver fremmed statsborgerskab ved indgåelse af ægteskab, fordi det følger af lovgivningen i det pågældende land, at statsborgerret erhverves automatisk ved indgåelse af ægteskab med en af landets statsborgere.

Reglen om fortabelse af dansk indfødsret ved erhvervelse af fremmed statsborgerskab fremgik indtil den 1. september 2015 af indfødsretslovens § 7. Reglen blev

ophævet ved lov nr. 1496 af 23. december 2014 om ændring af lov om dansk indfødsret (Accept af dobbelt statsborgerskab og betaling af gebyr i sager om dansk indfødsret), som trådte i kraft den 1. september 2015.

Dette indebærer, at danske statsborgere, der efter ansøgning er blevet statsborgere i andre lande inden den 1. september 2015, har fortabt deres danske indfødsret i denne forbindelse. De tidligere danske statsborgere, som har fortabt deres danske indfødsret, fordi de efter ansøgning blev statsborgere i et andet land, vil imidlertid fra den 1. september 2015 til den 31. august 2020 kunne indgive en erklæring til statsforvaltningen, hvorefter de på ny bliver danske statsborgere, hvis de opfylder nogle nærmere angivne betingelser.

Hvis kommunen erfarer, at en dansk statsborger har erhvervet fremmed statsborgerret inden den 1. september 2015, skal meddelelse herom, vedlagt dokumentation for erhvervelsen, eksempelvis i form af et statsborgerretsbevis, og om eventuel annullering af den pågældendes danske pas, sendes direkte til:

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Indfødsretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

og en genpart sendes pr. post til:

Rigspolitiet
Politiområdet, Pas og Kørekort
Polititorvet 14
1780 København V

eller pr. e-mail til:

pol-paskorekort@politi.dk

Bevarelse af dansk statsborgerskab – fødsel og bopæl i udlandet

En person, der er født i udlandet og aldrig har boet i Danmark og ej heller har opholdt sig i landet under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, fortaber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs, jf. indfødsretslovens § 8.

I relation til bevarelse, er det reglerne i den indfødsretslov, der er gældende på det tidspunkt, hvor en person fylder 22 år, der er afgørende for, om den pågældende bevarer sin danske indfødsret efter det fyldte 22. år.

Bestemmelsen om, at den pågældende ikke fortaber sin indfødsret, hvis den pågældende derved bliver statsløs, gælder alene for personer, der er fyldt 22 år den 1. februar 1999 eller på et senere tidspunkt. Personer, der er fyldt 22 år forud for den 1. februar 1999, kan derimod fortabe deres danske indfødsret, selv om de derved bliver statsløse.

Indfødsretslovens § 8 omfatter alene personer født i udlandet. Hvis en person er født i Danmark, fortabes indfødsretten således ikke efter § 8 i indfødsretsloven, selv om den pågældende har boet i udlandet siden barndommen, ikke taler dansk og ikke i øvrigt har bevaret kontakten til Danmark.

Indfødsretten kan være fortabt efter § 7 i indfødsretsloven ved erhvervelse af fremmed statsborgerret forud for den 1. september 2015. Se nærmere herom i afsnittet 2.4.3.4 om erhvervelse af fremmed statsborgerskab.

Indfødsretslovens § 8 omfatter desuden alene personer, der aldrig har boet her i riget *eller opholdt* sig i Danmark under forhold, der tyder på samhørighed med landet, jf. nedenfor. Såfremt den pågældende person opfylder ét af kriterierne, fortabes indfødsretten ikke.

Betingelserne for at bevare den danske indfødsret skal være opfyldt forud for den pågældendes fyldte 22. år.

“Bopæl i Danmark” anses for at foreligge, hvor bopælen er registreret i Det Centrale Personregister (CPR-registret) og har været af mindst 3 måneders varighed.

Endvidere vil bopæl efter Udlændinge- og Integrationsministeriets praksis anses for at foreligge, hvor den, der ansøger om bevis for dansk indfødsret, kan dokumentere at have haft en opholdsadresse i Danmark i mindst 3 sammenhængende måneder, og begrundelsen for og omstændighederne omkring opholdet har været af en karakter, som understøtter, at opholdet fra start har været tiltænkt at være af mindst 3 måneders varighed. Heri ligger et krav om, at der skal være tale om en reel bopæl og ikke blot et langt ferieophold.

Efter indfødsretslovens § 8, stk. 3, ligestilles bopæl i et andet nordisk land i sammenlagt 7 år med bopæl her i landet. Indfødsretten kan således bevares, selv om den pågældende aldrig har boet i Danmark.

”Ophold under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark” anses efter Udlændinge- og Integrationsministeriets praksis at foreligge, hvor ansøgeren forud for det fyldte 22. år samlet har opholdt sig i Danmark i mindst 1 år.

Hvor ansøgeren ikke har opholdt sig i Danmark i et fuldt år, vil det pågældende opholdskrav blive anset for opfyldt, hvor udstrækningen af de samlede ophold er tæt på et år og omstændighederne omkring opholdene peger i retning af, at opholdene er udtryk for, at ansøgeren, da den pågældende fyldte 22 år, havde en aktuell og personlig samhørighed med Danmark. Der vil i den forbindelse kunne lægges vægt på bl.a., om opholdene ligger relativt tæt på, at den pågældende fyldte 22 år, eller om de ligger mange år tilbage, samt om de må antages at være udtryk for ansøgerens eget ønske om at besøge Danmark eller er et udslag af eksempelvis forældres eller arbejdsgiveres dispositioner.

Det er en forudsætning for bevarelse af den danske indfødsret, at der foreligger dokumentation for eller i øvrigt bekræftede oplysninger om opholdene og den eventuelle bopæl i Danmark.

Hvis en person ikke har bevaret sit danske statsborgerskab gennem bopæl eller ophold, kan Udlændinge- og Integrationsministeriet efter ansøgning – indgivet inden det fyldte 22. år – tillade, at den pågældende alligevel bevarer sit danske statsborgerskab. Ved bedømmelsen af, om der kan gives tilladelse til bevarelse af dansk statsborgerskab, foretages der en samlet konkret vurdering, hvor der lægges vægt på en række faktorer som f.eks. den samlede længde af ansøgers ophold i Danmark, antallet af ophold i Danmark, om opholdene ligger relativt tæt på, at den pågældende fylder 22 år, eller om de ligger mange år tidligere, hvorvidt ansøgeren behersker det danske sprog, og om ansøgeren i øvrigt har en tilknytning til Danmark eksempelvis gennem kontakt til danske slægtninge eller gennem danske foreninger mv.

Hvis der først søges om bevarelse af dansk statsborgerskab efter det fyldte 22. år, og den pågældende ikke har bevaret sit danske statsborgerskab gennem bopæl

eller ophold, har Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke mulighed for at give tilladelse til bevarelse af dansk statsborgerskab.

Kommunen kan få flere oplysninger herom ved at kontakte Udlændinge- og Integrationsministeriets Indfødsretskontor.

2.4.3.5. Pas til personer uden personnummer og til personer, der allerede har erstatningsbogstaver

Personer, der er danske statsborgere, men som ikke har noget personnummer., skal i pasregisteret opdateres med erstatningsbogstaver i stedet for de fire sidste cifre i personens personnummer. (se nærmere i afsnit 5.1.2. under ledeteksten ”**pnr/andet**” om, hvordan opdatering sker i praksis).

Pas og Kørekort, skal kontaktes, inden kommunen foretager opdatering af en pasbestilling til personer uden personnummer, så det sikres, at vedkommende ikke er kendt i politiets systemer i forvejen med andre erstatningsbogstaver.

Hvis kommunen bestiller et pas med andre erstatningsbogstaver end de i forvejen registrerede, sker det, at personen kommer til at fremgå i politiets registre med to identiteter under to forskellige kombinationer af erstatningsbogstaver.

Hvis kommunen ikke kan opnå kontakt til Pas og Kørekort på det tidspunkt, hvor pasansøger har henvendt sig, kan kommunen ”parkere” pasbestillingen til næste dag. Det vil sige, at kommunen færdiggør pasekspeditionen, herunder optager fingeraftryk og foto i passet, helt frem til bestillingen. Selve bestillingen foretages først, når der har været den fornødne kontakt med Pas og Kørekort.

Da alle oplysninger i pas til personer med erstatningsbogstaver, som ikke i forvejen er kendt i politiets registre, kommer fra kommunens manuelle indtastning, skal kommunen være særlig opmærksom på stavningen af de indtastede oplysninger, og de retningslinjer, der gælder for angivelse af fødselsregistreringssted i pas følges. Det vil sige, at det alene er fødelandet, der skal anføres for personer født i udlandet, jf. afsnit 2.4.1.3.

2.4.3.6. Dokumentation for erhvervet dansk indfødsret (senere i livet) – pasbekendtgørelsens § 8

Ansøgeren skal dokumentere sin danske indfødsret, hvis denne ikke har anden legitimation f.eks. forevisning af sit statsborgerretsbevis.

Personer, der først senere i livet har erhvervet dansk indfødsret, får udstedt et statsborgerretsbevis. Hvis beviset bortkommer, kan det ikke genudstedes. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan i stedet udstede en bevisbekræftelse. Dette er en officiel bekræftelse på, at der til den pågældende person tidligere er udstedt et statsborgerretsbevis.

Kommunen skal være opmærksom på, at personer, der får udstedt pas i forlængelse af, at de har fået tildelt dansk indfødsret, skal aflevere et eventuelt fremmedpas, rejsedokument for flygtninge- eller konventionspas, hvis de er indehavere af et sådant. De modtagne dokumenter annulleres af kommunen ved gennemhulning og makuleres. Der er ikke hjemmel til at forlange et eventuelt opholdskort afleveret.

Er der tvivl om ansøgerens indfødsret, skal kommunen altid rette spørgsmål til Udlændinge- og Integrationsministeriet, Indfødsretskontoret.

2.4.3.7. Dobbelt statsborgerskab – pasbekendtgørelsens § 3, stk. 5

Hvis en dansk statsborger tillige er statsborger i et andet land, hindrer dette ikke nødvendigvis udstedelse af dansk pas. Kommunen skal ikke inddrage eller annullere pasansøgerens udenlandske pas ved pasudstedelsen.

